

ved de i § 252—61 omhandlede Personers Anbringelse under den for disse Lidelser etablerede Forsorg, omfatter denne Bestemmelse ikke Personer, der lider af Tuberkulose. De gældende Lovregler om Betalingen for Ophold paa Tuberkuloseantsalter, enten disse drives af Staten eller med Statsstøtte drives af Kommunen eller private, er altsaa upaavirket af dette Lovforslag, og det er derfor nødvendigt her at optage de fra de foregaaende Regler afvigende Bestemmelser i § 262, Stk. 2—3. I disse er der dels fastsat en Bestemmelse om Kommunens Pligt til ligesom nu, jfr. Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924, § 10, 1. Pkt., i Trangstilfælde at udrede en Del af Udgifterne ved en Patients Ophold og Behandling paa Anstalt, dels optaget Regler om Afholdelse af de ved Anstaltsopholdet foranledigede Udgifter til Beklædning m. v., svarende til Reglen i § 70, Stk. 2. Bestemmelserne i Paragrafens 4. og 5. Stk. er i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag og svarer til de gældende Regler, jfr. Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924, § 10, 2. Pkt., og § 9.

Til § 263.

Denne Bestemmelse er affattet som de tilsvarende Bestemmelser vedrørende sindssyge (§ 252, Stk. 2) og blinde (§ 258, Stk. 2), jfr. Bemærkningerne foran til førstnævnte Bestemmelse. Hjælp til en tuberkuløs Persons Familie, hvis Forsørger er Patient paa en anerkendt Tuberkuloseanstalt, har hidtil været hjemlet ved Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924, § 10, 1. Pkt. Om den Begrænsning, der ved den i § 263 givne Bestemmelse sker i Hjælpens Omfang, henvises til Bemærkningerne foran til § 258.

Til § 264.

Denne Bestemmelse er dikteret af de samme Hensyn, som har ført til den tilsvarende Regel i § 253 angaaende sindssyge Personers eventuelle Understøttelse i Tiden efter Udskrivning fra Anstalt.

Til § 265.

Der henvises til Udvalgets Bemærkninger til den tilsvarende Bestemmelse i dets Forslag (Bilag 5 c, ad § 218, se Sp. 3579), herunder ogsaa Bemærkningerne om Ydelse af Hjælp til Underhold for Patientens Familie. Reglen i § 264 gælder ogsaa for disse Personer; formentlig vil den dog kun i meget faa Tilfælde faa Anvendelse, idet en Tilvænningsperiode i Almindelig-

hed ikke vil være paakrævet for Personer, der lider af Kræft og lign.

Til §§ 266—68.

Disse Paragrafer indeholder nogle almindelige Bestemmelser vedrørende Forsorgen efter §§ 252—65. Værdighedsbetingen i § 267, Stk. 2, 1. Pkt., findes ogsaa i de tilsvarende gældende Regler vedrørende blinde, jfr. Fattiglovens § 61, 2. Stk., saaledes som denne er affattet ved Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, men er derimod en, formentlig naturlig, Skærpelse i Forhold til de gældende Regler vedrørende tuberkuløse Personer. Den i samme Paragraf Stk. 2, 2. Pkt., indeholdte Kontrolbestemmelse er formentlig paakrævet, for at ikke den hjemmenværende Forsørger under Hensyn til den omhandlede Hjælp skal unddrage sig fra efter Evne selv at bidrage til Familiens Underhold.

Kap. XIX.

Til § 269.

I de almindelige Bemærkninger til Kap. IV, se Sp. 2959, er gjort Rede for, hvorfor det er foreslaaet, at Staten fuldt ud skal refundere Udgifterne til veneriske Sygdomme og epidemiske og smitsomme Sygdomme.

Naar der i § 269 er optaget en Bestemmelse, hvori henvises til Særlovgivningen om disse Sygdommes Behandling, skyldes det dels historiske Grunde, nemlig Hensynet til at have en Bestemmelse, der afløser Fattiglovens § 62, uanset at Staten overtager samtlige Udgifter ved disse Sygdommes Behandling, dels at man har villet fastslaa, at der ikke kan ydes Særhjælp til Underhold af Patienternes Familie, med mindre dette kan ske efter Loven iøvrigt. Den Hjælp, det vil blive nødvendigt at yde til Underhold i disse Tilfælde, vil ikke blive af betydeligt Omfang. Ofte er det Børn, der skal behandles, hvilket ikke medfører Forsørgelsesudgifter; og iøvrigt vil det for meste dreje sig om saa kortvarige Kure, at paagældende maa kunne sikre sig selv tilstrækkeligt mod Indtægtsnedgang. Skulde der indtræffe store Epidemier, saaledes at det bliver nødvendigt at yde Hjælp i større Omfang, vil det være naturligst at give Regler herom i særlig Lov.

Til § 270.

Medens de øvrige Bestemmelser i Kap. XIX slutter sig til mere bestemt angivne Trangstilfælde, indeholder § 270 en Bestem-